

ДУХОВНОМ ОЦУ У ЗНАК ЗАХВАЛНОСТИ

Свечани банкет у знак захвалности и поштовања протојереју Александру Ивановићу

**Кратка биографија
Протојереја Александра
Ивановића**

Рођен у Ваљевској Каменици, протојереј Александар Ивановић, након гимназије уписује се у призренску богословију Св. Ђирила и Методија, а затим студира Теологију и Философију на београдском Универзитету.

У ђаконски чин рукоположен је 14. новембра 1957. године у зајечару од стране Епископа Тимочког Емилијана.

Службовао је као ђакон Саборне цркве у Зајечару и обављао дужност секретара и тужиоца црквеног суда. Од Епископа Тимочког је одликован у чин протођакон. Од 1963. до 1965. боравио је у Трсту где је служио као протођакон у цркви Св. Спиридона и био секретар црквене општине.

У Америку долази 9. јуна, 1965. године, код Епископа Дионисија, а 1966. бива постављен за секретара америчко-канадске Епархије. У свештенички чин је рукоположен 1973. године у Њујорку, у катедрали Св. Саве, од стране епископа Динисија.

Од 10. октобра 1975. године био је парох манастирске парохије Св. Саве у Либертивилу и секретар епархије. Десет година био је директор дечијег кампа при Новој Грачаници.

За пароха ЦШО Светог Стевана Дечанског у Чикагу бива постављен 1984 године, а од блаженопочившег Митрополита Иринеја потврђен је за секретара америчко-канадске Епархије НГМ и обе ове дужности обавља и данас.

Са Митрополитом Иринејем, а касније и са епископом Лонгином, често је путовао и носио помоћ пострадалима и прогнанима у нашој отаџбини.

Чланови ЦШО Св. Стеван Дечански из Чикага, приредили несвакидашњи банкет свом свештенику, протојереју Александру Ивановићу, поводом двадесетогодишњег рада у њиховој цркви.

Ако у Чикагу било кога упитате за проту Ацу Ивановића, свако ће за њега имати само речи

похвале. Од најстаријих до најмлађих, од омладине до сада већ фамилијарних људи који га памте још из дечијег кампа при манастиру Нова Грачаница. Оца Ацу, сви помињу радо са великим поштовањем.

Тако су и његови парохијани приредили пријатно изненађење свом духовном вођи након дваде-

сет година проведених са њим у цркви, на венчањима, крштењима, славама. Желели су да му покажу своју пажњу, љубав и поштовање које је он заслужио за све ове године па су то на врло леп начин и учинили.

У прелепој банкет сали Бристол корта приредили су вечеру уз пригодан програм посвећен свом свештенику.

На самом улазу дочекале су га девојчице у народним ношњама са великим букетом цвећа у знак добродошлице, а онда је започео богат културно-уметнички програм припремљен у част Протојереја Александра Ивановића. За ову прилику парохијани су свом свештенику доделили повељу у знак захвалности поклонили ручни сат и чек у износу од 10.000 долара. Програм је водила драмска уметница Радмила Ђурашиновић, деца су извела фолклорне игре а Чланови цркве, вође појединих секција одржали су прикладне говоре у којима су се свом духовном вођи захваљивали на досадашњем вођењу кроз невоље, успехе, славе и прославе.

Протојер Александар Ивановић је између осталог у свом говору рекао:

"Свети апостол Павле у својој првој посланици Коринћанима 13 - 1 до 8 стиха написао је ХИМНУ ЉУБАВИ.

И ако језике човјечије и анђеоске говорим, а љубави немам, онда сам као звоно које јечи или химбал који звечи.

И ако имам дар пророштва и знам све тајне и знање, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а љубави немам, ништа сам.

И ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не користи.

Љубав дуго трпи, благотворна је, љубав не завиди, љубав се не горди, не надима се.

Не чини што не пристоји, не тражи своје, не раздражује се. Не мисли о злу. Не радује се неправди, а радује се истини.

Све сноси, све верује, свему се нада, све трпи.

Љубав никад не престаје, док ће пророштва нестати, језици ће замукнути, знање ће престати.

Баш овако, као што је апостол Павле написао, његова химна може се на све вас, моје парохијане и чланове применити. Јер то сте ви. Жива црква пуна вере љубави и наде."

М.Ђ